

286. Nowe stanowiska kilku chrząszczy z rodziny *Meloidae* (*Coleoptera*) na obszarze Poleskiego Parku Narodowego i jego okolic

New records of some beetles of the family of *Meloidae* (*Coleoptera*) from the Polesie National Park and the surrounding area

KEY WORDS: *Coleoptera*, *Meloidae*, new records, Polesie National Park.

Lytta vesicatoria (LINNAEUS, 1758)

– Brus Stary (UTM: FC50), 22 VI 1992, 1 ex., na bzie czarnym (*Sambucus nigra* L.) w podworskim parku przy stawach rybnych.

Gatunek euroszyberyjski. Od kilkudziesięciu lat nie był obserwowany w Polsce Zachodniej. Ostatnie stanowiska tego gatunku pochodzą z Lubelszczyzny (Nadleśnictwo Lubartów i Włodawa). Na początku lat osiemdziesiątych XX wieku obserwowano osobniki tego gatunku w Lesie Kozłowieckim koło Lubartowa (21 VI 1983, 17 ex., na kwiatach dziurawca lekarskiego – *Hypericum perforatum* L. rosnących na polanie pozrębowej w sosnowym borze mieszanym).

Cerocoma schaefferi (LINNAEUS, 1758)

– Poleski Park Narodowy, Uroczysko Las Tafle koło wsi Wólka Wytycka (FB59), 11 VI 1987, 1 ex., na łące, na kwiatostanie ostrożeńca (*Cirsium oleraceum* SCOP.).

– Poleski Park Narodowy, Uroczysko Dzikie Łąki koło wsi Olszowo (FB49), 6 VI 1996, 9 VI 1998, 4 ex., na łące, na kwiatach rumianu polnego (*Anthemis arvensis* L.).

– Załucze Stare, Ośrodek Dydaktyczno-Muzealny Poleskiego PN (FB49), 18 VI 1996, 1 ex., osobnik martwy przy budynku.

Gatunek południowoeuropejski, znany także z Azji Mniejszej oraz Algierii. W Polsce stwierdzony w niewielu krainach na pojedynczych stanowiskach. Jest gatunkiem nowym dla Podlasia i Polesia Lubelskiego.

Meloe (Proscarabaeus) proscarabaeus LINNAEUS, 1758

– Wólka Wytycka (FC50), 23 VIII 1993, 1 ex., na piaszczystej drodze przy młodniku sosnowym.

Gatunek eurokaukaski. W Polsce występuje prawdopodobnie na terenie całego kraju. Z Podlasia znany jest jedynie z terenu Puszczy Białowieskiej. Na Polesiu Lubelskim dotychczas nie był obserwowany.

Meloe (Proscarabaeus) violaceus MARSHAM, 1802

– Poleski Park Narodowy, kanał melioracyjny „Doprowadzalnik Urszulin – Zbiornik Retencyjny Wytyczno” koło wsi Michałowska Grobelka (FB59), 17 i 19 V 1997, 2 ex., na śródleśnej drodze.

– Babsk, kanał melioracyjny „Doprowadzalnik Bogdanka – Wola Wereszczyńska” (FB49), 13 V 1998, 1 ex., na piaszczystej drodze.

– Załucze Stare, Ośrodek Dydaktyczno-Muzealny Poleskiego PN, 23 V 1996, 1 ex., na murawie przed budynkiem.

Gatunek europejski. W Polsce jest najpospolitszym gatunkiem całej rodziny. Najbliższe Poleskiego PN jego dotychczasowe stanowiska są znane z Puszczy Białowieskiej i Rostocza.

Meloe (Eurymeloe) brevicollis PANZER, 1793

– Poleski Park Narodowy, parking turystyczny na śródleśnej polanie we wsi Babsk (FB49), 13 VI 1992 i 7 VI 1997, 2 ex., na piaszczystej drodze przy wilgotnym borze sosnowym.

– Poleski Park Narodowy, Uroczysko Zielone Grądy koło wsi Wólka Wytycka (FC50), 23 VI 1999, 1 ex., przy śródleśnej drodze.

Gatunek euroszyberyjski. W Polsce jest znany z kilku krain. Dotychczas nie był obserwowany na Podlasiu i Polesiu.

Meloe (Eurymeloe) rugosus MARSHAM, 1802

– Karczunek (FB58), 7 IX 1987, 1 ex., na skraju ugoru rolnego i wilgotnego lasu mieszane-go, leg. M. HOŁOWIŃSKI.

Gatunek środkowoeuropejski. W Polsce znany z nielicznych stanowisk. Jest gatunkiem nowym dla fauny Podlasia i Polesia.

Wiesław PIOTROWSKI, Urszulin

287. Drugie stanowisko *Longitarsus fulgens* (FOUDRAS, 1860) (*Coleoptera: Chrysomelidae: Alticinae*) w Polsce

The second record of *Longitarsus fulgens* (FOUDRAS, 1860) (*Coleoptera: Chrysomelidae: Alticinae*) from Poland

KEY WORDS: *Coleoptera, Chrysomelidae, Alticinae, Longitarsus fulgens*, distribution, Poland.

Długostopka *Longitarsus fulgens* (FOUD.) jest chrząszczem słabo zbadanym i znanym dotychczas z niewielu rozproszonych stanowisk w różnych krajach środkowej i południowej Europy. W zbiorach autorów wymieniających go ze Śląska w końcu XIX i na początku XX wieku brak jest okazów dowodowych tego gatunku. Stąd też, te ogólnikowe dane mogły polegać na pomyłce. Chrząszcz ten bowiem tylko nieznacznie różni się od pospolicie występującego w kraju *Longitarsus luridus* (SCOP.). Podobieństwa dotyczą tu zarówno wielkości, ubarwienia, jak i pokroju ciała. Cechą pozwalającą na rozróżnienie tych dwóch gatunków (oprócz budowy aparatu kopolacyjnego i spermateki) jest urzeźbienie przedplecza, które u *L. luridus* jest mniej lub bardziej wyraźne lecz zawsze obecne, natomiast u *L. fulgens* zanika, nadając mu lustrzany połysk. Znane są jednak okazy *L. luridus* z Bułgarii, łudząco podobne morfologicznie do *L. fulgens*, gdzie cecha urzeźbienia przedplecza jest bardzo słabo wyrażona. W Polsce jedynym pewnym stanowiskiem występowania tego gatunku było dotychczas Stawno koło Milicza (rezerwat „Stawy Milickie”), gdzie 5 IX 1976 roku jeden samiec został odłowiony na podmokłej łące (BOROWIEC 1978: Pol. Pismo ent., **48**: 423-427.). Kolejne jego stanowisko odkryto na Nizinie Sandomierskiej:

– Rez. „Lasy Janowskie” (UTM: FB00), 18 V 2000, 1♂, leg. R. ŚCIBIOR.

Chrząszcz został schwytany został do ekshaustora wraz z grupą 17 osobników *Epithrix pubescens* (KOCH) i 2 osobników *Psylliodes dulcamarae* (KOCH) z psianki słodkogórz (*Solanum dulcamara* L.), która występuje wśród roślinności przybrzeżnej stawów hodowlanych w rezerwacie. Najprawdopodobniej jednak wymieniona wyżej roślina nie jest żywicielską dla tego gatunku.

Serdecznie dziękuję Panu Prof. dr hab. Lechowi BOROWCOWI za pomoc przy oznaczeniu gatunku. Jemu również został przekazany okaz dowodowy.

Radosław ŚCIBIOR, Lublin